

slutning i Indkøbsforeninger kunde faa Betydning, for ved den vilde man faa Varene frem til den rigtige Pris, til Verdensmarkedets Pris, saa Forbrugerne ikke kom til at betale for meget til Omkostninger, vil jeg dog sige til det ærede Medlem, at der er en saadan Forbindelse i Øjeblikket mellem Landbruget og de kooperative Bevægelser her i Byen i Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger; og naar Forbrugerne dør ikke faar Varene billigt nok, maa det jo være, fordi der arbejdes for dyrt dør. Prisforskellen imellem Brugsforeningerne og den private Handel er, som Erfaringen har vist, ikke fremtrædende til Trods for, at Brugsforeningerne lever under et Skattely. De har heller ikke formaaet at trykke Priserne ned, og dette turde tyde paa, at Avancerne, som det ærede Medlem omtaler, ikke er større end højst nødvendig for det Arbejde, som foretages ved at distribuere Varene.

Men jeg synes, at den Tendens, der er saavel i det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby)s som i det ærede Medlem Hr. Pinstrup's Udtalelser, er farlig; de gaar ud paa ganske ugrundet at lægge visse Samfundslag for Had og at søge igennem dette ugrundede Had at overflødiggøre dem. De Samfundsled, man søger at overflødiggøre her, er smaa selvstændige Hjem indenfor Byerhvervene, og det gør man for at fremme Kooperationen uden at skaffe billigere Priser. Dette sker samtidig med, at disse ærede Medlemmer søger at rejse det størst mulige Antal selvstændige Hjem ude paa Landet og møder Velvillie i disse Bestræbelser fra alle Sider. Jeg synes derfor, at de ærede Medlemmer indenfor Venstre, som for øvrigt indenfor alle Partier, som ønsker at skabe det størst mulige Antal smaa selvstændige Hjem, ikke burde gaa med ad Veje som dem, der under denne Finanslovdebat er anvist af de ærede Medlemmer Hr. Pinstrup og Hr. Jensen (Broby). — Af Hensyn til den tidlige Morgentime skal jeg slutte med disse Bemærkninger.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Den ærede Ordfører for Erhvervspartiet har ganske Ret i, at det skyldes en Forglemelse fra min Side, naar jeg ikke tidligere har besvaret hans Forespørgsel vedrørende et eventuelt Lovforslag om Ophævelse af Farvningsbestemmelserne for Margarine, og jeg beder det ærede Medlem undskylde mig denne Forglemelse. Foruden fra Købmandsforeningen har Landbrugsministeriet modtaget Andragender i samme Retning dels fra Foreningen af danske Margarinefabri-

kanter og dels fra Husmoderforeningen. Der foreligger saaledes fra tre forskellige Sider Anmodninger om, at Farvningsbestemmelser for Margarine maatte blive frigivet. Jeg skal om disse Henvendelser eller Andragender sige, at de alle forekommer mig at være vel begrundede. De forekommer mig at være saa vel begrundede, at der maa foreligge en bestemt Paavisning af en Fare af almen Betydning i økonomisk Henseende, for at det skulde anses for forsvarligt at afvise disse Henvendelser. Jeg tvivler imidlertid paa, at en saadan Paavisning kan gives eller vil blive givet. Derimod er jeg tilbøjelig til at mene, at det vil være rigtigere, at man samtidig med, at Farvning af Margarine eventuelt frigives, gaar til at indføre et Forbud mod Blanding af Smør og Margarine. Disse Spørgsmaal er for Tiden til Erklæring i Mejeriorganisationerne og Landbrugsorganisationerne, og jeg venter i en nær Fremtid at have en Erklæring i Hænde fra disse. Det er derefter mit Haab, at Ministeriet i Løbet af kort Tid maa kunne afslutte sine Overvejelser denne Sag vedrørende, og jeg lægger ikke Skjul paa, at det ogsaa er mit Haab, at disse Overvejelser maa kunne afsluttes i den Retning, som det ærede Medlem har udtalt Ønsket om.

Christian Holm: Det er Handling, det gælder i denne alvorlige Tid. Derfor skal jeg som nyt Medlem af dette høje Ting ogsaa vel vogte mig for — navnlig paa dette meget sene Tidspunkt af Debatten — at føje mange Ord til de alt for mange, der allerede er anvendt. Som en af Repræsentanterne for denne store By mener jeg, at al Interesse nu maa samle sig om at faa Arbejdet snarest muligt i sin naturlige Gænge. Men dette er saa udførligt drøftet, at det, man nu kræver fra alle Sider, er Handling.

Det, der har ført mig op paa denne Plads, er det Attentat, der for nogle faa Dage siden er udøvet af selve den højtærede Undervisningsminister mod Kongens Have. Vi er alle enige om, at Museumsforholdene nu kræver deres endelige Løsning, men det er mit Haab, at den offentlige Mening vil kræve, at det nu maa være Slut med de stadige Indgreb fra Stat og Kommune paa Anlæg og Parker her i Hovedstaden. Det ærede Medlem Hr. A. C. Meyer talte forleden varmt her i Salen om den friske Luft, den klare Kilde. Københavns store Befolkning kan ikke taale at miste flere af de Betingelser, der giver os Adgang til om end kun sparsomt at nyde disse uundværlige